

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2011 , o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce adresoval žalované žalobu bez uvedení data, kterou se domáhal přezkoumání v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí. Žalovaná postoupila podání žalobce Krajskému soudu v Ostravě.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že se jedná o posouzení zdravotního stavu a rozhodnutí je na posudku o zdravotním stavu zcela závislé. Navrhovala vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.9.2011 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 24.1.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazováním soud zjistil, že:

- Žalobce uplatnil nárok na plný invalidní důchod žádostí sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Frýdek-Místek dne 23.4.2007.

- Lékař OSSZ Frýdek-Místek posoudil zdravotní stav žalobce ve smyslu ust. § 8 zák.č.582/1991 Sb. dne 19.4.2007. V posudkovém zhodnocení uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po polytraumatu s přetrvávajícím postižením levé dolní končetiny, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, odd. H, pol. 1 přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a z rozmezí 50-70% stanovil horní hranici 70% vzhledem k neukončené léčbě a nutnosti další rehabilitace a neschopnosti celoživotního zaměstnání svářeče-zámečníka. Ve výroku lékař OSSZ uvedl, že posuzovaný je plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb. v souvislosti s úrazem ze dne 19.5.2006, s datem vzniku invalidity 4.4.2007.

- Rozhodnutím ze dne 10.9.2007 číslo X ČSSZ přiznala žalobci od 21.4.2007 plný invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst.1a) zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 8.416,- Kč s odůvodněním, že základní výměra důchodu činí 1.570,- Kč měsíčně a procentní výměra důchodu činí 6.846,- Kč měsíčně.

- Lékař OSSZ Břeclav posoudil zdravotní stav žalobce ve smyslu ust. § 8 zák.č.582/1991 Sb. dne 5.12.2008. V posudkovém zhodnocení uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, odd. H, pol. 49 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. 40%. Ve výroku lékař OSSZ uvedl, že posuzovaný není již nadále plně invalidní dle § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. v souvislosti s úrazem ze dne 19.5.2006. Datum změny určil dnem 5.12.2008.

- Žalobce uplatnil nárok na částečný invalidní důchod žádostí sepsanou OSSZ Frýdek-Místek dne 8.1.2009.

- Rozhodnutím ze dne 2.3.2009 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. od 22.4.2009 odňala žalobci plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ v Břeclavi ze dne 5.12.2008 již účastník řízení není nadále plně invalidní, ale je pouze částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40%.

- Rozhodnutím ze dne 6.4.2009 žalovaná přiznala žalobci od 22.4.2009 částečný invalidní důchod podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 6.012,- Kč měsíčně s odůvodněním, že základní výměra důchodu činí 2.170,- Kč měsíčně a procentní výměra důchodu činí 3.842,- Kč měsíčně.

- Lékař OSSZ Frýdek-Místek posoudil zdravotní stav žalobce ve smyslu ust. § 8 odst.1, písm. a) zák.č.582/1991 Sb. dne 27.4.2011. V posudku o invaliditě uvedl, z jakých podkladů vycházel při posouzení zdravotního stavu posuzovaného a zjištěnou diagnózu. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. Datum zániku invalidity stanovil dnem 27.4.2011. V posudkovém zhodnocení uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po tříštivé zlomenině femuru, který je stabilizován. Hodnotil 15% pro posttraumatickou stresovanou poruchu. V posudkovém závěru lékař OSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položka 13, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

- Rozhodnutím ze dne 10.5.2011 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. od 22.6.2011 odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 27.4.2011 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15%.

- Proti rozhodnutí ze dne 10.5.2011 podal žalobce námitky, které adresoval žalované. Uvedl, že je na tom fyzicky i duševně špatně.

- ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 11.7.2011 v posudku o invaliditě uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%, v souvislosti s úrazem ze dne 19.5.2006. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po polytraumatu, kdy četná poranění vnitřních orgánů byla zhojena ad integrum, reziduem je zkrat levé dolní končetiny následkem poranění pánve a stehenní kosti. Poúrazová stresová porucha je kompenzována terapií. Posuzovaný není schopen práce se zátěží DK dlouhou chůzí, zvláště po nerovném terénu, dlouhým stáním. Je schopen rekvalifikace. Ze zdravotní dokumentace nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, jak posuzovaný uvádí. Zdravotní stav je stacionární, obtíže posuzovaného nejsou tak závažné, jak uvádí.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, pol. 13, písm. a) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Lékař LPS ČSSZ vyjádřil v rámci řízení o námitkách souhlas s posudkovým závěrem lékařky referátu LPS Frýdek-Místek.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 7.9.2011 č.j. X zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.5.2011 číslo X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 11.7.2011 zjištěno, že u účastníka řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. K zániku invalidity došlo dne 27.4.2011. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 13a) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaná dále uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se zabývala všemi námitkami účastníka řízení, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činil pokles pracovní schopnosti účastníka řízení 15 % a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, shledala ČSSZ námitky jako nedůvodné.

- Zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti posoudila dne 24.1.2013 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. T. a odborných lékařských nálezů uvedla, že se u žalobce jedná o:

- stav po polytraumatu (19.5.2006) - zhojeno, reziduální zkrat levé dolní končetiny

po osteosyntéze komplikované fraktury diafýzy levé stehenní kosti a fraktuře stydké

- známky posttraumatické stressové poruchy,
- lehčí formu LMD s hyperkinetickým syndromem dle dokumentace.

Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 7.9.2011 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 13a přílohy k vyhlášce č.359/2009 Sb., kdy z rozmezí 10-15% stanovila horní hranici 15%, přičemž uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. PK MPSV stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po polytraumatu v roce 2006 při autonehodě v opilosti, kdy četná poranění vnitřních orgánů byla již zcela zhojena a přetrvává pouze zkrat levé dolní končetiny 3cm oproti dolní končetině pravé po osteosyntéze komplikované zlomeniny levé stehenní kosti. Jedná se o lehké funkční postižení po zlomenině levé kosti stehenní s přetrvávajícím zkratem 3 cm a s omezením funkce končetiny pro delší chůzi a stání a vzhledem k těmto skutečnostem volila horní hranici proc. rozpětí, tj. 15% bez nutnosti dalšího navyšování této hranice.

Posudková komise MPSV ČR uvedla, že kontrolní vyšetření posuzovaného na chirurgické ambulanci ze dne 22.3.2011 jednoznačně hovoří o zhojeném poúrazovém stavu, kdy rtg levé dolní končetiny potvrzuje zhojení operované končetiny již při minulém rtg vyšetření a je doporučeno posuzovanému nošení protetické obuvi za účelem vyrovnání délky obou končetin a zmírnění bolestí v sakrální oblasti způsobené sekundárně zkratem levé dolní končetiny. Ozřejmilo, že u posuzovaného se nejedná o postižení takového rozsahu a charakteru, aby bylo možno konstatovat, že se jedná o středně těžké či těžké funkční postižení končetiny, a proto nelze hodnotit dle položky 13 b či 13 c oddílu B kapitoly XV. Posuzovaný je schopen práce jako svářeč-zámečnick, není schopen práce s delší chůzí a stáním zvláště v nerovném terénu, byl by schopen i rekvalifikace. PK MPSV dále konstatovala, že se plně shoduje s posudkovým závěrem lékaře ČSSZ v námitkovém řízení i lékaře OSSZ při kontrolní lékařské prohlídce, u posuzovaného se nejedná o žádný stupeň invalidity, pokles pracovní schopnosti činí 15%. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Ve výroku posudková komise uvedla, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 24.1.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila, v čem došlo ke změně zdravotního stavu žalobce oproti období, kdy byla dávka přiznána tím, že od doby přiznání invalidního důchodu po polytraumatu v r. 2006, četná poranění vnitřních orgánů byla zcela zhojena a přetrvává pouze zkrat levé dolní končetiny 3 cm oproti dolní končetině pravé po osteosyntéze komplikované zlomeniny levé stehenní kosti. Jedná se o lehké funkční postižení, zhojený poúrazový stav.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ustanovení § 54 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

V.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Protože ke dni 7.9.2011 pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 15 %, nejedná se o invaliditu prvního, druhého či třetího stupně.

Jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nenastal ke dni 7.9.2011 pokles pracovní schopnosti žalobce nejméně o 35 %, není žalobce invalidní podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Pro úplnost soud uvádí, že posuzování zdravotního stavu a pracovní neschopnosti je upraveno ustanovením § 3 vyhl.č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení. Ustanovení § 3 cit. vyhl. uvádí, že posudkovými lékaři a tajemníky posudkových komisí MPSV pověřuje ministerstvo své pracovníky se souhlasem těchto pracovníků a dalšími členy posudkových komisí jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů. Posudková komise ministerstva je schopna jednat a usnášet se, je-li přítomen posudkový lékař, který je předsedou této komise, tajemník a další lékař. Posudková komise stanovila pracovní omezení pro žalobce, vzhledem k jeho zdravotnímu postižení. Z toho nelze vyvodit absolutní zákaz výkonu jakékoliv práce ani další nemožnost vykonávat práce v s omezením jak výše uvedeno.

K posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

Důvodem pro pobírání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékařů doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí

být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise. V daném případě dospěl soud závěru, že žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce je nadále dlouhodobě nepříznivý, oproti přiznání invalidního důchodu však došlo ke zhojení poúrazového stavu.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. února 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně